

ТА ВИНЪГЫ ВЪ ОНОВА СЕМЕЙСТВО (ЧЕЛАДЪ). ДѢТО  
ВСИЧКЫ ЖИВѢЮТЪ СЪГЛАСНО. Както росата на  
Ермонъ, както росата, която падала на Сионскы-  
тѣ горы, така слѣзва отъ Бога благословеніе на  
тѣхъ хора, които живѣютъ помеждѣ си любов-  
но. И отъ страна като глѣдашъ хората, които  
живѣютъ помеждѣ си съгласно, ты са рада сър-  
дцето. Съ каква радость са наслаждаватъ тѣ са-  
ми?!—За голѣмо нещастіе рѣдко сѣ таквиыто  
семейства, и не много сѣ таквиыто хора.

Какво да правимъ? казвамы ный понѣкога:  
драго ми е да живѣмъ доврѣ съ всичкы на свѣ-  
та, но не зависи отъ мене; на радо сърдце азъ  
забраввахъ всичкы оскърбленія, но мене ма не  
само оскърбаватъ, но не искатъ даже и да са  
сдоврѣтъ и примирѣтъ съ мене. Не, садшатеи,  
най много отъ насъ зависи да живѣимъ доврѣ  
съ всичкы, отъ насъ зависи да живѣимъ мирно  
доро и съ онѣхъ, които не искатъ да живѣютъ  
мирно съ насъ и да са примирѣватъ. Посадшай-  
те слѣднето произшествіе и ще познайте истинна-  
та на дѣмьтъ ми:[1] Единъ иннокъ, като го ос-  
кърбилъ братъ мѣ, слѣдъ малко отишелъ при не-  
го за да са помирѣтъ [простѣтъ], но той не го  
само не приелъ, но доро и вратата си мѣ не о-  
творилъ. Отхвърленныа тѣй тохъ иннокъ слѣдъ  
това отишелъ при единъ опытенъ старецъ, ко-  
мѣто разказалъ работата си. „Знаешъ ли ты,

---

(1) Гл. Прол. на 17 Септемвр,